

המקבל שדה מחייבו פרק תשיעי בבא מציעא כת. עין ממשפט גן גזואה

ל'יקוֹן עֲמִידָה. צָה סָה
סִמְמָה יְדוּ גַּמְעָל
בְּרִקְתָּא נֶהֱרָה. קִינְלָגְנָם
קְלָמָר דָּמָחְקִיךְ וְלָקְהָמָר לְאָ
לְאָ מִיסְתָּנוּ לְהֹרֶב בָּרְךָ
הַדָּהָה קָא אָוֵל בָּאָרְבָּא חֹזָה הַהָא אַכָּא דָקָא'
אַגְּנוֹדָא דַנְּהָרָא אָמָר לְהֹרֶב
דַרְבָּה בָּרְךָ הַגָּנוּא אָמָר: יוֹדְהַשְׁרָטָס וְהַסְּגָנִים
הַתְּהִתָּה בְּמַעְלָה הַהָה וְרָאשָׂוֹה אָמָר לְהֹרֶב קָנוּ
קָנוּצָו אַתָּה רַבָּה בָּרְךָ הַגָּנוּא אַשְׁכָּחוּתָה וְקִיְּזָן
אָמָר מָן קִזְּיָה תָּקוֹן עֲנֵפָה אַמְרִי בְּלָוְהָ
שְׁנֵי דְבָה בָּרְךָ הַגָּנוּא לְאָקִים לְהֹרֶב וּרְעוּאָ
לְרַבָּה בָּרְךָ נְחָמָן^(ט) אָמָר רַבָּה יְהוָה אַחֲלָל
לְאַלְגִּילָן נְפָא וְאַפְּלָו מִיחְמִי^(ט) אַבְלָרְדָּן לְאָ
רְבָּנָן יְלָא צְרִיכָן נְמִירָה^(ט): לְכָרְדָּא דְּפָתִיא
אַפְּלִילָן מְרָבָּן וְלָא אָמָן אַלְאָ דָלָא נְפָקָ
בְּשָׁבָאַלְוָה^(ט) אַבְלָלְאַכְלָוָה^(ט) לְאַדְבָּנָן לְאוֹ בְּנָי
מִיּוֹפָק בְּאַוְכְלָוָה יְנָהָה אָמָר רַבָּה יְהוָה לְכָרְדָּא
דַנְּהָרָא תְּחָא מִסְיָעָה עַלְיָא עַלְיָא לְאָמִישָׁע
הַתְּהָאָ וְחוֹלְפָא בְּמִיאָ דְמִיטָּא תְּנָא נְמִיְהָה
הַחַמִּישָׁ גַּנוּתָה המִסְתָּהָפּוֹת מִמְעָן אַחֲרָ
וְנִתְהַלֵּלָה המִעְיָן כּוֹלָם מִתְהַנְּנָה עַם הַעֲלִיּוֹתָ
גַּמְצָאתָה הַתְּהָרָה מִתְהַנְּנָה עַם כּוֹלָן וְמִתְהַנְּנָה
לְעַצְמָה^(ט) וּבָן חַמְשָׁ הַצּוֹרָה שְׁהָיוּ מִקְלֹותָ
מִלְּבָבָים לְכָבֵב וְנִתְהַלֵּלָה הַכּוֹלָן מִתְהַנְּנָה
עַם הַתְּהָרָה גַּמְצָאתָה הַעֲלִיּוֹתָה מִתְהַנְּנָה עַם
כּוֹלָן וְמוֹתָקָנָה לְעַצְמָה אָמָר שְׁמָוֹאֵל הַאי מִאָן
דָּאַחְוֵיק בְּרִקְתָּא וְנִדְחָא הַצְּפָא חַיִּי סְלָקִין לְאָ
מִסְלָקִין לְהָה וְהַאֲדָנָא דָקָא תְּכִי פְּרָסָא^(ט) קְנִי
לְךָ עַד מַלְיָ זְאוּרִי סּוֹסִיאָ מִיאָ סְלָקִין נְמִי
מִסְלָקִין לְהָה אָמָר רַבָּה יְהוָה יְאָמָר רַבָּה
מִאָן דָּאַחְוֵיק בְּנִי אָחוֹז וּבְנִי שְׁוֹרְפִי הַצְּפָא
הַדָּוִי מִסְלָקִין וְאַיְסָלָקִין לְהָה וְרַבָּה נְחָמָן אָמָר
נְגִמְיָן מִסְלָקִין וְאַיְסָלָקִין לְהָה וְרַבָּה דִּינָא דָבָר מְצָרָא לְאָ
חַבְלָרְיוֹן^(ט) וְרַבָּה בְּהַרְבָּוֹתָה אַמְרָבָלְיָה מְשִׁיבָה

מסליקין ליה נהרדי אמר' אפליו מושם דינא דבר מצרא מסליקין ליה משום שנאמר ²ועשית הישר והטוב בעיני ה' אתה אימליך ביה אמר' לא איזזיל איזבן ואמר' ליה זיל ובון צרך למיקנא מיניה או לא ריבניא אמר' לא עירך למיקנא מיניה נהרדי אמר' צרך למיקנא מיניה זוהלבתא צרך למיקנא מיניה השתה דאמרת צרך למיקנא מיניה אי לא כן מיניה אייקו' כבשוויה זון במאה ושין מאתן חזינה אי לכול עלמא קא מוזולא ומובן יחיב ליה מאה ושקל ליה ואי לא היב ליה מאתן ושקל ליה יובן במאתן שורא במאה סכבר בינה מצ' אמר' ליה תלתקו' שדרתך ולא לעותי אמר' ליה מיר קשישא בריה דרכ' חסידא לרבי אש' ה' אמר' נהרדי משום דבר נחמן ³אן אונאה לקרקעות ובין ליה גרויא דארעא במצוע נסעה חזוןין אי עדית הוא אי זבורת היא ובניה וכי' לא'

מסורת הש"ס

